

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

10 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie și Cobzac Elena,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Grosu Aurel în numele inculpatului Grama Veaceslav, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2020, în cauza penală în privința lui

Gramă Veaceslav xxxx xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 20.07.2016 – 07.06.2019;

Instanța de apel: 07.10.2019 – 25.02.2020;

Instanța de recurs: 24.07.2020 – 10.02.2021.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 07 iunie 2019, procesul penal în privința lui Grama Veaceslav învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, a fost încetat, în conformitate cu prevederile art.22 alin.(3) Cod de procedură penală, în legătură cu emiterea și devenirea definitivă a ordonanțelor procurorului din 08 iulie 2016 și 09 ianuarie 2017 prin care Grama Veaceslav a fost scos de sub urmărire penală inițiată pe aceleași fapte.

Acțiunea civilă înaintată de către succesorul părții vătămate împotriva lui Grama Veaceslav a fost lăsată fără examinare, explicând părții civile dreptul acesteia de a se adresa cu o astfel de acțiune în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Grama Veaceslav, la 15 decembrie 2015, aproximativ la ora 07:50 min., fiind treaz, cu permis de conducere valabil categoriei mijlocului de transport pe care-1 ghida, se deplasa pe str. Toma Ciorbă nr.1 mun. Chișinău, la volanul ambulanței de model „Mercedes Sprinter 315 CDI” cu n/î xxxx, și încălcând prevederile art.14 lit. c) a Regulamentului Circulației Rutiere care prevede că „conducătorului de vehicul îi este interzis să deschidă portierele vehiculului în timpul mersului

sau să pornească de pe loc cu portierele deschise” precum și contrar prevederilor pct. 5 (c) din Instrucțiunea nr. 56 de protecție a muncii de șofer, care prevede că până la începutul mișcării automobilului ambulanței șoferul trebuie să verifice corectitudinea și siguranța închiderii portierelor de către echipajul medical, nu a manifestat prudența necesară la conducerea mijlocului de transport, fapt ce a cauzat accidentarea cet. Ocnean Maria, angajată în funcția de felcer la salvare, la stația Centru a Asociației de Medicină Urgentă, care se afla pe bancheta din față a salonului automobilului de model „Mercedes Sprinter 315 CDI” cu n/î xxxx specializat pentru acordarea asistenței medicale urgente, și care în timpul mersului automobilului, observând că ușa salonului ambulanței este deschisă, și dorind să o închidă, și-a pierdut echilibrul și a fost aruncată din automobil, în timp ce șoferul Grama Veaceslav a virat la stânga spre ieșirea din stație, pe str. 31 august 1989, mun. Chișinău. În urma căderii victimei Ocnean Maria i-au fost cauzate vătămări corporale grave, iar ca rezultat, la 05.10.2016 a survenit decesul victimei.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată împotriva acesteia au declarat apeluri:

3.1. *Procurorul*, a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care Grama Veaceslav să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. a) Cod penal, să-i fie numită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, să fie dispusă încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a sumei 84 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare. Acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate să fie admisă integral.

În motivarea apelului a invocat că, în cadrul urmăririi penale de către organul de urmărire penală și procuror sa constatat că în acțiunile lui Grama Veaceslav nu s-au confirmat întrunirea elementelor constitutive ale art.157 și 183 Cod penal, din care motiv acesta a fost scos doar de sub acest capăt de învinuire, fiindu-i reținută calificarea prevăzută la art.264 alin.(3) Cod penal. Faptul că învinuitului Grama Veaceslav i-a fost modificată învinuirea nu poate fi considerată o încălcare a principiului prevăzut la art.22 Cod de procedură penală, or procesul în privința acestuia nu a fost întrerupt, el fiind în continuare menținut în calitatea de învinuit, or urmările prejudiciabile ale inacțiunii sale s-au păstrat și din motivarea cuprinsă în ordonanța de scoatere de sub învinuire pe un capăt de învinuire nu rezultă că Grama Veaceslav nu se face vinovat de aceste urmări, or scopul era calificarea justă a acțiunilor ultimului.

3.2. *Avocatul Lesnic Denis în interesele succesurului părții vătămate Cosiuc Aurelia*, a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei, prin care inculpatul Grama Veaceslav să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal. Acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate să fie admisă integral, cu dispunerea încasării din contul lui Grama Veaceslav în beneficiul succesurului părții vătămate a prejudiciului material cât și a prejudiciului moral, în cuantum de 290 000 lei.

În motivarea apelului a invocat dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, instanța de judecată nu a examinat materialele cauzei penale, a aplicat greșit norma legală, iar ca rezultat a emis o hotărâre nefondată și ilegală.

A mai indicat că, prin ordonanțele emise la 08.07.2016 și 09.12.17 a fost dispusă scoaterea de sub urmărire penală cu privire la un capăt de acuzare, nu și scoaterea integrală de sub

urmărire penală, cu clasarea cauzei, sau încetarea dosarului penal. Reieșind din circumstanțele speței nu se încadrează în prevederile art.22 Cod de procedură penală și nu este prezentă dubla incriminare, după cum a motivat prima instanță.

Apărarea a remarcat și faptul că din materialele cauzei penale și din declarațiile lui Grama Veaceslav s-a constatat că prin acțiunile lui Grama Veaceslav au fost cauzate leziuni corporale grave părții vătămate, în urma cărora a survenit decesul părții vătămate Ocnean Maria și ca rezultat a fost cauzat un prejudiciul atât de ordin moral cât și material.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2020, au fost admise apelurile declarate, sentința casată total, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Grama Veaceslav a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal și i-a fost stabilită pedeapsa de 4 ani închisoare, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Conform art.90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii, cu stabilirea perioadei de probațiune de 2 ani.

A fost dispusă încasarea din contul inculpatului Grama Veaceslav, în beneficiul succesorului părții vătămate Cosiuc Aurelia a prejudiciului moral în mărime de 50 000 lei.

A fost admisă în principiu cererea succesorului părții vătămate Cosiuc Aurelia cu privire la repararea prejudiciului material, lăsând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța civilă.

Cheltuielile judiciare în sumă de 84 lei au fost trecute în contul statului.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, prima instanță eronat a apreciat probele, fără a ține seama de cerințele art.101 Cod de procedură penală, ajungând la concluzia greșită de a înceta procesul penal inițiat în privința lui Grama Veaceslav în baza art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, în legătură cu emiterea și devenirea definitivă a ordonanțelor procurorului din 08 iulie 2016 și 09 ianuarie 2017 prin care inculpatul Grama Veaceslav a fost scos de sub urmărire penală inițiată pe aceleași fapte.

Instanța de apel a constatat că, Grama Veaceslav, la 15 decembrie 2015, aproximativ la ora 07:50 min., fiind treaz, cu permis de conducere valabil categoriei mijlocului de transport pe care-1 ghida, se deplasa pe str. Toma Ciorbă nr. 1 mun. Chișinău, la volanul ambulanței de model „Mercedes-Sprinter 315 CDI” cu n/î xxxx, încâlcind prevederile art.14 lit. c) a Regulamentului Circulației Rutiere care prevede că „conducătorului de vehicul îi este interzis să deschidă portierele vehiculului în timpul mersului sau să pornească de pe loc cu portierele deschise” precum și contrar prevederilor pct. 5 (c) din Instrucțiunea nr. 56 de protecție a muncii de șofer, care prevede că până la începutul mișcării automobilului ambulanței șoferul trebuie să verifice corectitudinea și siguranța închiderii portierelor de către echipajul medical, nu a manifestat prudența necesară la conducerea mijlocului de transport, fapt ce a cauzat accidentarea cet. Ocnean Maria, angajată în funcția de felcer la salvare, la stația Centru a Asociației de Medicină Urgentă, care se afla pe bancheta din față a salonului automobilului specializat pentru acordarea asistenței medicale urgente, de model „Mercedes” cu n/î xxxx, și care în timpul mersului automobilului, observând că ușa salonului ambulanței este deschisă, și dorind să o închidă, și- a pierdut echilibrul și a fost aruncată din automobil, în timp ce șoferul Grama Veaceslav a virat la stânga spre ieșirea din stație, pe str. 31 august 1989, mun. Chișinău,

în urma căderii victimei Ocnean Maria fiindu-i cauzate vătămări corporale grave.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 564/D din 04 mărie 2016 la Ocnean Maria s-a constatat traumatism cranio-cerebral închis manifestat prin fractura osului occipital pe dreapta cu implicarea ambelor lamele cu trecere la baza craniului; contuzie cerebrală grad III; fractura peretelui anterior a sinusului frontal pe stânga; compresia emisferei cerebrale stânga cu hematom subdural acut; hemosinuză frontală pe stânga; hemoragie subarahnoidiană, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, sau la lovire de acesta, posibil în timpul și circumstanțele indicate, prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare gravă.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 775 din 25 iunie 2016 de către angajatul IMSP AMU, șoferul automobilului specializat de model „Mercedes” cu n/î CPG 678, Grama Veaceslav, nu s-au respectat cerințele pct.5 lit. c din instrucțiunea nr.56 protecției muncii pentru șoferi, aprobată prin ordinul CNȘP MU nr 2/4 din 25.09.2007 (această măsură este prevăzută și în Regulamentul circulației rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13 mai 2009 - pct. 14 lit. c), care până a începe deplasarea automobilului specializat nu s-a asigurat de model de închidere a portierei de către echipajul medical - felcerul Ocnean Maria.

Analizând probele, cercetându-le prin prisma rigorilor de drept, instanța de apel a calificat acțiunile inculpatului Grama Veaceslav pe art.264 alin.(3) lit. a) Cod penal, după semnele calificative: încălcarea regulilor de securitate a circulației mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare care a cauzat din imprudență vătămarea gravă a integrității corporale.

Instanța de apel a indicat că, deși inculpatul Grama Veaceslav nu și-a recunoscut vinovăția, vina acestuia a fost dovedită pe deplin prin cumulul de probe administrate legal în cadrul cercetării judecătorești, care au fost verificate în cadrul ședinței instanței de apel și anume: declarațiile martorilor Boico Aliona, Borș Alexei, Capățina Valeriu, Madan Petru, Paci Olga, declarațiile succesorului părții vătămate Cosiuc Aurelia.

Totodată vina inculpatului se mai dovedește prin probele materiale anexate la cauza penală, care au fost recercetate și verificate în instanța de apel cum ar fi: procesul-verbal nr. C-2015-PVA-284 privind cercetarea accidentului de muncă grav din 15 ianuarie 2016 (f.d.12-14, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 564/D din 04.03.2016 (f.d.64-66, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr. 775 din 25 iunie 2016 (f.d.89-94, vol. I); procesul-verbal nr. 459 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din 15.12.2016 (f.d.147, vol. I).

Astfel, instanța de apel, audiind participanții la proces, verificând prin prisma art.101 Cod de procedură penală probele administrate legal de către prima instanță, cercetate și verificate de instanța de apel se demonstrează cert vinovăția inculpatului Grama Veaceslav, în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. a) Cod penal.

Instanța de apel a conchis că declarațiile depuse de către inculpatul Grama Veaceslav, prin care acesta nu recunoaște comiterea infracțiunii comise de el, sunt declarații ce nu corespund adevărului, depuse în încercarea de se eschiva de la răspunderea penală, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea lui deoarece circumstanțele stabilite și probele analizate și enumerate, dovedesc cu certitudine comiterea de către dânsul a faptelor

încriminate or, însuși inculpatul, se contrazice în declarațiile sale. Inculpatul inițial a declarat că, „s-a uitat la semnalele de la bord, nu a văzut nici un semnal care să-l preîntâmpine de ceva”, apoi a declarat că: „pur și simplu nu a avut timp să se mai uite la semnalele de bord”.

Instanța de apel a constatat că Grama Veaceslav nu a respectat cerințele pct.5 lit. c din instrucțiunea nr.56 protecției muncii pentru șoferi, aprobată prin ordinul CNȘP MU nr 2/4 din 25.09.2007 (această măsură este prevăzută și în Regulamentul circulației rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.357 din 13 mai 2009 - pct.14 lit. c), care până a începe deplasarea automobilului specializat nu s-a asigurat de model de închidere a portierei de către echipajul medical - felcerul Ocnean Maria, ceea ce dânsul n-a făcut.

Astfel, instanța de apel a reținut că instanța de fond nu a fost examinat minuțios și sub toate aspectele materialele cauzei, iar ca rezultat a adoptat o hotărâre nefondată.

Potrivit art.3 alin.(1) Cod procedură penală „în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale” or, la momentul emiterii ordonanței procurorului din 08.07.2016 (f.d.118, vol. I), prin care s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală cu privire la un capăt de acuzare a învinuitului Grama Veaceslav, cât și în momentul emiterii ordonanței procurorului din 09.01.2017 (f.d.11, vol. III), prin care s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală cu privire la un capăt de acuzare a învinuitului Grama Veaceslav, prevederile art.22 Cod procedură penală avea alt conținut, alin.(1) Nimeni nu poate fi urmărit de organul de urmărire penală, judecat sau pedepsit de instanța judecătorească de mai multe ori pentru aceeași faptă; alin. (3) Hotărârea organului de urmărire penală de scoatere a persoanei de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale, precum și hotărârea judecătorească definitivă, împiedică reluarea urmăririi penale punerea sub o învinuire mai gravă sau stabilirea unei pedepse mai aspre pentru aceeași persoană pentru aceeași faptă, cu excepția cazurilor când fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente au afectat hotărârea pronunțată, anume această normă în această redacție era aplicabilă la caz, iar modificările aduse la art.22 prin legea nr.316 din 22.12.2017 sunt în vigoare din 09.02.2018.

Prin urmare a celor invocate, instanța de apel a reținut că, soluțiile procurorului date în baza ordonanțelor emise la 08.07.2016 și 09.12.2017 s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală cu privire la un capăt de acuzare, nu scoaterea integrală de sub urmărire penală, cu clasarea cauzei, sau încetarea dosarului penal. Articolul vizat supra, nu prevedea că existența ordonanței procurorului de scoatere a persoanei de sub urmărire penală (mai ales pe un capăt de învinuire) împiedică continuarea procesului penal în privința aceleiași persoane.

Reieșind din materialele cauzei penale prin ordonanța din 14.01.2016 (f.d.132, vol. I), a fost pornită o cauză penală pe semnele infracțiunii stabilite de art.264 alin.(1) Cod penal, fiindu-i atribuită numărul xxxx. La data de 12.02.2016 (f.d.1, vol. I) a fost pornită o cauză penală, *in rem*, potrivit semnelor infracțiunii stabilite de art.183 alin.(1) Cod penal, fiindu-i atribuită numărul xxxx.

Prin ordonanța din 08.07.2016 (f.d.116, vol. I) a fost pornită o cauză penală potrivit semnelor infracțiunii stabilite de art.157 Cod penal, fiindu-i atribuită numărul xxxx.

Prin ordonanța din 08.07.2016 (f.d.115, vol. I) a fost conexată cauza penală nr. xxxx cu cauza penală nr. xxxx, cauzelor penale li s-a atribuit numărul de referință unic xxxx.

Prin ordonanța din 08.07.2016 (f.d.118, vol. I) s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală

pe un capăt de acuzare a învinuitului Grama Veaceslav, iar la 08.07.2016, lui Grama Veaceslav i s-a înaintat învinuirea pe art.157 Cod penal.

Prin ordonanța din 04.01.2017 (f.d.131, vol. I) s-a dispus conexarea cauzei penale nr. xxxx la cauza penală nr. xxxx cu atribuirea acestora a numărului unic xxxx.

Ulterior, prin ordonanța din 09.01.2017 (f.d.8, vol. III) Grama Veaceslav a fost pus sub acuzare de comitere a infracțiunii stabilite de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, iar prin ordonanța din 09.01.2017 (f.d.11, vol. III) s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală pe un capăt de acuzare a învinuitului Grama Veaceslav.

Instanța de apel a reținut că în prezenta speță, nu sunt prezente circumstanțele art.22 Cod procedură penală, în redacția legii aplicabile la acel moment și anume, este lipsă circumstanțele specificate la alin.(1), cât și la alin.(3), întrucât urmărirea penală nu a fost încetată și după reluată (procedura reluării, e prevăzută expre în art.287 Cod de procedură penală (potrivit alin.(1) reluarea se face după încetarea urmăririi penale, după scoaterea persoanei de sub urmărire și/sau după clasare), ci a fost continuă și nu era prezent la acel moment necesitatea de a relua urmărirea penală pe speță.

Astfel, instanța de apel a reținut ca fiind întemeiate argumentele invocate de către acuzatorul de stat în cererea de apel, drept urmare au fost admise în totalitate, menționând că prima instanță eronat a ajuns la concluzia că procesul penal în privința lui Grama Veaceslav învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, de a înceta, în conformitate cu prevederile art.22 alin.(3) Cod de procedură penală, în legătură cu emiterea și devenirea definitivă a ordonanțelor procurorului din 08 iulie 2016 și 09 ianuarie 2017 prin care Grama Veaceslav a fost scos de sub urmărire penală inițiată pe aceleași fapte.

La stabilirea pedepsei instanța de apel a ținut cont de criteriile generale de individualizare, precum și de circumstanțele reale și personale, de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatului, și astfel a ajuns la concluzia de a-i stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, iar în temeiul art. 90 Cod penal, executarea acesteia a fost suspendată pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

Totodată a relatat instanța de apel a considerat necesar de a încasa suma prejudiciului moral în mărime 50 000 lei, din contul inculpatului în beneficiul succesorului părții vătămate Costiuc Aurelia, ținând cont de practica CEDO privitor la modul de încasare a prejudiciului moral.

5. Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, a declarat recurs ordinar avocatul Grosu Aurel în numele inculpatului Grama Veaceslav, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie menținută sentința primei instanțe, prin care procesul penal în privința lui Grama Veaceslav învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, a fost încetat, în conformitate cu prevederile art.22 alin.(3) Cod de procedură penală, în legătură cu emiterea și devenirea definitivă a ordonanțelor procurorului din 08 iulie 2016 și 09 ianuarie 2017 prin care Grama Veaceslav a fost scos de sub urmărire penală inițiată pe aceleași fapte.

În motivarea recursului declarat avocatul susține că, instanța de fond nu a verificat minuțios toate probele în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, fiind reținute la baza sentinței probe ce nu coroborează între ele, fără a fi supuse analizei minuțioase în coroborare cu celelalte probe administrate pe învinuirea adusă lui Grama Veaceslav.

De asemenea, orice probă acumulată în cadrul urmăririi penale urmează să fie cercetată în fața instanței de judecată, în virtutea principiului unui proces echitabil și anume contradictorialitatea procesului. În cazul de față mărturiile lui Grama Veaceslav, sunt importante pentru cercetarea tuturor aspectelor cauzei, or o hotărâre de condamnare nu se poate întemeia doar pe declarațiile martorilor acuzării.

6. Succesorul părții vătămate Cosiuc Aurelia a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsite de temeiuri legale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din textul recursului declarat, Colegiul penal constată că de către avocatul inculpatului a fost indicat în calitate de temei pentru recurs prevederile art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul, când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

În susținerea acestei concluzii, examinând motivul invocat în recursul ordinar, Colegiul penal constată că prin aceasta se expune o opinie critică asupra modalității de individualizare a pedepsei, precum și cele ce țin de executarea acesteia.

Așadar, verificând materialele cauzei, instanța de recurs stabilește că argumentele recursului invocate în această parte de partea apărării, se întemeiază pe oportunitatea menținerii sentinței primei instanțe în privința inculpatului prin care procesul penal în privința lui Grama Veaceslav învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, a fost încetat, în conformitate cu prevederile art.22 alin.(3) Cod de procedură penală, în legătură cu emiterea și devenirea definitivă a ordonanțelor procurorului din 08 iulie 2016 și 09 ianuarie 2017 prin care Grama Veaceslav a fost scos de sub urmărire penală inițiată pe aceleași fapte.

Astfel, instanța de recurs ține să menționeze că, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art.417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, iar aceasta cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la admiterea apelului declarat de partea acuzării, casarea sentinței de încetare adoptată de prima instanță, rejudecarea cauzei și adoptarea unei hotărâri de condamnare în privința inculpatului Grama Veaceslav în baza art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal.

Instanța de recurs reține că, conținutul probelor administrate de către organul de urmărire penală și valoarea lor probatorie a fost reapreciată de către instanța de apel și corect expuse în textul hotărârii judecătorești atacate. Respectiv, temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit de către instanța de recurs.

Cu referire la cele invocate de recurent privitor la chestiunea de apreciere eronată a probelor, menționându-se că instanța de apel nu și-a motivat corespunzător decizia adoptată, dând o apreciere unilaterală probelor cercetate și acordând prioritate doar unor probe, în consecință, ajungând pripit la concluzia de condamnare a lui Grama Veaceslav în baza art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, instanța de recurs reține următoarele.

Analizând decizia atacată, în raport cu criticele invocate, Colegiul penal conchide asupra faptului, că acestea sunt vădit neîntemeiate și reiterează că, procedura de apreciere a probelor, ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanțelor de fond. Prin urmare, regula generală desprinsă din dispozițiile art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Totodată, Colegiul penal reține că, potrivit art.24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii, iar în ceea ce privește criticele recurentului precum că instanța a dat o apreciere unilaterală probelor, dând prioritate doar unora dintre ele, acestea sunt vădit nefondate, fiind combătute de materialele dosarului și rezultă din textul deciziei adoptate de instanța de apel.

Privitor la cele invocate de recurent precum că, instanța de apel la judecarea apelului declarat nu și-a motivat soluția corespunzător, Colegiul penal menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută și a concluzionat corect că aceasta se circumscrie încadrării juridice menționate în rechizitoriu, potrivit căreia Grama Veaceslav a fost învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal.

În contextul celor expuse, Colegiul penal conchide că concluzia la care a ajuns instanța de apel privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, este corectă și corespund materialului probator.

Referitor la temeiul indicat de avocatul recurent, și anume pct.10) alin.(1) al art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal consideră că este neîntemeiat și se menționează că, potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante

și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal lărgit reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Totodată, instanța de recurs consideră că, în speță, instanța de apel a respectat cerințele de motivare referitor la procedura executării pedepsei de către inculpat, or nu pot fi neglijate consecințele irecuperabile care au survenit decesul unei persoane tinere.

Tot aici, Colegiul penal ține să menționeze că, inculpatul a comis o infracțiune, care atentează la valoarea primordială protejată de legea penală – viață și sănătatea persoanei, or, dreptul la viață al oricărei persoane prevăzut de art.2 CEDO prevalează asupra altor drepturi, iar Curtea Europeană acordă dreptului la viață o semnificație cu totul aparte situându-l printre articolele primordiale ale Convenției.

În asemenea situație, pentru a fi atins scopul legii penale de restabilire a echității sociale, urmează a se interveni prompt, cu aplicarea unor pedepse cu executare, fiind dispusă suspendarea condiționată a executării acesteia pentru ca inculpatul, precum și alte persoane să-și facă concluziile de rigoare, pentru a nu fi admise pe viitor săvârșirea unor astfel de fapte prejudiciabile, calificate ca infracțiuni.

Analizând decizia atacată, Colegiul penal consideră că, instanța de apel legal și întemeiat a menținut încadrarea juridică a faptelor săvârșite de către inculpat, deoarece la judecarea apelurilor declarate, instanța a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art.414 alin.(1), (5) și 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct.4.1. din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele de fond. Or, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților

să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârile CEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă, că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune inadmisibilitatea recursului ordinar declarat ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Grosu Aurel în numele inculpatului Grama Veaceslav, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2020, în cauza penală în privința lui *Gramă Veaceslav xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 26 martie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena